

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ด้วยการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วม
กับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม
ENGLISH SKILLS DEVELOPMENT OF MATTAYOMSUKSA 4
STUDENTS THROUGH LANGUAGE TEACHING AND LEARNING
FOR COMMUNICATION WITH MODERN ENGLISH SONGS

¹นิตยา พงษ์พั่งและ ²รัชกร ประเสริฐเตสัง

¹Nittaya Pongpang and Ratchakorn Praseeratesung.

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ประเทศไทย
Rajabhat Chaiyaphum University, Thailand.

¹pnittaya0107@gmail.com

Received September 10,2020; Revised November 2, 2020; Accepted December 23,2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม 3) เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม โดยการวิจัยและพัฒนา ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล จำนวน 252 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยเพลง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลัง 3) แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนการ

สอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบด้วย t-test dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน; ภาษาเพื่อการสื่อสาร; เพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม

Abstract

The purposes of this research were: 1) To develop learning management plan of teaching and learning language for communication with modern English songs of Mattayomsuksa 4 students to be efficient in accordance with the criterion of 70/70; 2) To compare between pre and post learning achievement of the students through teaching and learning management of language for communication with modern English songs; 3) To develop English skills of the students through teaching language for communication with modern English songs in accordance with the criterion of 70 per cents out of the total score by research and development. The population of this research was 252 students studying in Mattayomsuksa 4 at Chaiyabhumhakdeechumpon School. The sample size was 42 students of Mattayomsuksa 4/4 studying in the second semester of the academic year 2019. They were selected by simple random sampling. The research instruments included: 1) learning management plan to develop English skill for communication through songs; 2) pre and post learning achievement test; 3) measurement formats for English skills through teaching and learning management of language for communication with modern English songs. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test dependent. Results of the research were as the followings: 1) Efficiency of learning management plan in language for communication with modern English songs of Mattayomsuksa 4 students was in accordance with the criterion 70/70. 2) Post learning achievement of Mattayomsuksa 4 students through teaching and learning language for communication with modern English songs was higher than the pre learning. 3) English skills of Mattayomsuksa 4 students effectively passed the criteria of 70 percentage of the total.

Keywords: Teaching and Learning Management, Language for Communication, Modern English Songs

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญทางการเรียนการสอนของการศึกษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงไม่เพียงแต่สร้างความแข็งแกร่งในการใช้ภาษาต่างประเทศเท่านั้น หากยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียน ฝึกทักษะการคิด การจัดการ การเผชิญและการประยุกต์ความรู้มาใช้ การมีทักษะดังกล่าวนี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารต่างประเทศอีกด้วย นอกจากนี้การพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนจึงควรมีลักษณะที่ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ นอกจากนี้การจัดกระบวนการสอนยังควรสอดคล้องกับสภาพจริง และการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย อันนำไปสู่การใช้ภาษาให้ถูกต้องคล่องแคล่ว เหมาะสมและใช้ได้จริงมากที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ปัจจุบันมีการศึกษาและงานวิจัย พบว่าดนตรีและเพลงเป็นสื่อที่มีคุณประโยชน์มากมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ และเป็นวัฒนธรรมรูปแบบหนึ่งที่สำคัญมากในแทบทุกสังคม ทุกเชื้อชาติซึ่งสอดคล้องกับ Langfit (1994) ที่ได้ให้ความเห็นว่า เพลงและดนตรีเป็นสื่อในการเรียนการสอนที่ผู้สอนควรจะนำมามีส่วนในชั้นเรียน เพราะการฟังดนตรี การร้องเพลงและการอภิปรายถึงโครงสร้างและความหมายของเนื้อเพลงล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสุข และมีข้อดีหลายประการในการเรียนภาษาอังกฤษ และจากทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligences) โดย Gardner (1983) ได้กล่าวถึง ความสามารถทางดนตรีว่าเป็นความสามารถทางสติปัญญาด้านอื่นๆ ทั้งนี้ เพลงและดนตรีช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เพราะผู้เรียนเรียนอย่าง

เปลือยเปลือย สนุกสนาน ไม่ตึงเครียด อีกทั้งกิจกรรมเพลงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเพลงมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งรายงานการวิจัยพบว่าเพลงมีผลในแง่บวกในการทั้งภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง (Medina, 2003)

นอกจากนี้ Krashen & Terrell (1988) กล่าวว่า ตัวแปรด้านอารมณ์มีความสัมพันธ์กับการประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง แรงด้านความรู้สึก (the affective filter) เปรียบเสมือนตัวกรองการเรียนรู้ ตัวแปรที่มีผลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ แรงจูงใจ ความมั่นใจและความกังวล ถ้าจิตใจสงบจะมีแรงต้านทานน้อย (filter down) ถ้ามีแรงจูงใจสูง ความมั่นใจสูง ความกังวลต่ำก็จะสามารถเรียนรู้ได้มาก แต่ถ้าหากมีแรงจูงใจต่ำ ความมั่นใจต่ำ ความกังวลสูงและจิตใจไม่สงบ ก็จะมีแรงต้านทานสูง (filter high) การรับรู้ภาษาก็เกิดขึ้นได้ไม่เต็ม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเพลงที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมและทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานและกล้าใช้ภาษามากขึ้น สามารถให้ผู้เรียนปลดปล่อยความกังวลและความตึงเครียดในการเรียนภาษาได้ อันจะเป็นรากฐานในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม
3. เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัส 31102 จำนวน 6 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนรวม 252 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling : SRS)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาในหนังสือ Eyes Open 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยเพลง จำนวน 6 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 18 คาบ

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3.3 แบบวัดทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยเพลง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนและแบบวัดทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ (IOC) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.2 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วทั้งหมดไปใช้ทดลองเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่าง

4.3 นำแบบทดสอบไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.4 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยเพลง

4.5 นำแบบทดสอบไปทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการหาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือในการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบด้วย t-test

dependent ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โปรแกรม Microsoft Excel แล้วสรุปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ผลการวิจัย

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

โดยเก็บคะแนนระหว่างการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน โดยใช้แบบรวม 60 คะแนน

ทดสอบหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ 20 คะแนน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนมาตรวจให้คะแนน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม

จำนวนนักเรียน (42 คน)	คะแนนระหว่างเรียน (E ₁) (60 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (E ₂) (20 คะแนน)	ค่าประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
คะแนนเฉลี่ย	43.36	14.38	
คิดเป็นร้อยละ	72.26	71.90	72.26/71.90

จากตาราง 1 พบว่า ผลจากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม พบว่า มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 72.26/71.90 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ความแตกต่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมันิยม ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัณิยม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	20	42	11.52	3.25	9.84	0.00
หลังเรียน	20	2	14.38	2.92		

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนต่อก่อนเรียน เท่ากับ 14.38/11.38 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันโดยใช้การทดสอบค่าที่ (t-test for Dependent Sample) ปรากฏว่า sig = .00 ดังนั้น sig < (.00 < .05) แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัณิยมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เสนอผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัณิยม

ผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัณิยม ด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test Dependent Sample) ปรากฏผล ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัณิยม

คะแนนเต็ม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ	n	$\bar{X}$	ร้อยละ	S.D.
20	70	2	15.74	78.69	3.63

จากตารางที่ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 78.69 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

อภิปรายผล

1. จากผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม ในภาพรวมมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 72.26/71.90 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนการสอนที่มีบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีการจัดกระบวนการสอนสอดคล้องกับสภาพจริง อันนำไปสู่การใช้ภาษาที่ถูกต้องและคล่องแคล่วเหมาะสม ใช้ได้จริงมากที่สุด นอกจากนี้การใช้เพลงตามสมัยนิยมเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมและคุณลักษณะของเจ้าของภาษา และให้ความรู้พื้นฐานมากมาย รวมทั้งบริบททางสังคมและประวัติศาสตร์ที่มีอยู่ในเนื้อหาของเพลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโลกโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน ซึ่งมีอินเทอร์เน็ตและเครือข่าย (WWW) นั้น ยิ่งเปิดโอกาสให้ใช้ประโยชน์จากเพลงทั้งในชีวิตประจำวันและในชั้นเรียนได้สะดวกมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับอดิศา เบญจรัตน์ นนทและคณะ (2552) ที่กล่าวว่า เพลง ยังทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ความซาบซึ้ง หรือความประทับใจซึ่งนำไปสู่ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จึงเป็นผลให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างมีความสุข ดังนั้นหากผู้สอนนำเพลงเข้ามาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนก็จะมีโอกาสเสนอกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ท่วงทำนอง จังหวะและดนตรีในบทเพลง เพื่อที่จะเปลี่ยนสภาพการเรียนการสอนที่เคยจำเจน่าเบื่อ มาสู่สภาพห้องเรียนที่น่าตื่นตาตื่นใจ ช่วยกระตุ้น หรือเร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนุกสนานร่าเริง แจ่มใส และยังช่วยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองให้กับผู้เรียนด้วย

2. จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม ช่วยลดความกดดันที่เกี่ยวข้องกับเรียนรู้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับมณฑล ไซยศิริ (2546) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 60 คน ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบและไม่ใช้เพลงประกอบการสอนตามคู่มือผู้สอน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ใช้เพลงประกอบการสอนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงประกอบการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู

3. ผลการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม พบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 78.69 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยมทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน เกิดความสนใจในบทเรียนและเพลงยังเป็นตัวเสริมแรงและเสริมความจำ รวมทั้งยังเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Beasley and Yuangshan (2008) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของเพลงอเมริกันออนไลน์ต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองของนักเรียนในระดับมหาวิทยาลัยประเทศไต้หวันจำนวน 108 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การเลือกฟังเพลงที่ชอบและความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาของเพลงในภาษาที่สอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์ ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ปราศจากความวิตกกังวล ซึ่งนั่นจะส่งผลดีต่อการรับรู้ทางภาษาตามมาได้

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ครูผู้สอนทุกระดับชั้นควรนำรูปแบบการจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยปรับเปลี่ยนเนื้อหาและขั้นตอนเพื่อให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

1. พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม ในภาพรวมมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 72.26/71.90 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพลงภาษาอังกฤษตามสมัยนิยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

การเลือกเพลงที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรเลือกเพลงที่กำลังเป็นที่นิยมและเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน และใช้ภาษาง่ายต่อความเข้าใจเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551), *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- มณฑลไชยศรี. (2546), *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้เพลงและไม่ใช้เพลงประกอบสอนตามคู่มือครู.บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*.
- บุญชม ศรีสะอาด. *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- อดิศา เบญจรัตนานนท์และคณะ. (2552), *กิจกรรมและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(2)*.
- Beasley and Yuangshan. (2008), *The Effect of Web-Based American Music, Lyrics, Definitions and Explanations on Taiwanese ESL Learners*. I-Shou University TESL-EJ.
- Krashen, S. (1985). *The input hypothesis: Issues and in implications*. Longman Group Limited: Cambridge University Press.